

prawoboze.org

Aneks 8d: Prawa oczyszczenia — dlaczego nie mogą być zachowywane bez Świątyni

Ta strona jest częścią serii omawiającej prawa Boga, które mogły być przestrzegane wyłącznie wtedy, gdy Świątynia znajdowała się w Jerozolimie.

- [Aneks 8a: Prawa Boga, które wymagają Świątyni](#)
- [Aneks 8b: Ofiary — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8c: Święta biblijne — dlaczego żadne z nich nie może być dziś zachowywane](#)
- [Aneks 8d: Prawa oczyszczenia — dlaczego nie mogą być zachowywane bez Świątyni](#) (Ta strona).
- [Aneks 8e: Dziesięciny i pierwociny — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8f: Obrzęd Komunii — Ostatnia Wieczerza Jezusa była Paschą](#)
- [Aneks 8g: Prawa nazireatu i ślubów — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8h: Częściowe i symboliczne posłuszeństwo związane ze Świątynią](#)
- [Aneks 8i: Krzyż i Świątynia](#)

Tora zawiera szczegółowe prawa dotyczące rytualnej czystości i nieczystości. Te przykazania nigdy nie zostały zniesione. Jezus nigdy ich nie unieważnił. Jednak w odpowiedzi na niewierność Izraela Bóg usunął Świątynię, ołtarz, kapłaństwo oraz **swoją objawioną obecność** spośród narodu. Z powodu tego usunięcia przykazań dotyczących oczyszczenia nie da się dziś przestrzegać.

Choć jesteśmy kruchymi stworzeniami, Bóg w swojej miłości do swego ludu wybranego przez stulecia ustanawiał swoją obecność pośród Izraela (Wj 15:17; 2 Kronik 6:2; 1 Królewska 8:12-13). Jednak od roku 70 n.e. Świątynia, w której Jego świętość była objawiona i doświadczana, **już nie istnieje**.

Co Prawo nakazywało

Prawo określało realne, prawne stany: czysty (טהור — **tahor**) i nieczysty (טמא — **tamei**). Człowiek mógł stać się nieczysty z powodu zwyczajnych, nieuniknionych realiów życia: porodu (Kapłańska 12:2-5), miesiączki i innych wpływów z ciała (Kapłańska 15:19-30) oraz kontaktu ze zmarłym (Liczb 19:11-13). Te stany nie były zachowaniem grzesznym. Nie niosły winy. Były po prostu stanami prawnymi, które ograniczały dostęp do rzeczy świętych.

Dla wszystkich tych stanów Prawo nakazywało także proces oczyszczenia. Czasem było to tak proste jak czekanie do wieczora. Innym razem wymagało obmycia. A w kilku przypadkach wymagało udziału kapłanów i złożenia ofiar. Chodzi nie o to, że Izrael „czuł się” nieczysty. Chodzi o to, że **Bóg ustanowił realne granice wokół swojej świętości**.

Dlaczego te prawa w ogóle istniały

System czystości istniał, ponieważ **Bóg mieszkał pośród Izraela w określonej, świętej przestrzeni**. Sama Tora podaje powód: Izrael miał być strzeżony od nieczystości, aby mieszkanie Boga nie zostało splugawione i aby lud nie zginął, zbliżając się do Jego świętej obecności w stanie splugawienia (Kapłańska 15:31; Liczb 19:13).

Oznacza to, że prawa nieczystości nie były zwyczajami stylu życia ani poradami zdrowotnymi. **Były to prawa sanktuarium**. Ich cel zawsze był ten sam: ochrona Bożego mieszkania i regulowanie dostępu do niego.

Świątynia była jurysdykcją, nie tylko lokalizacją

Sanktuarium nie było jedynie wygodnym budynkiem, w którym odbywały się działania religijne. Było prawną przestrzenią, w której wiele praw dotyczących czystości miało moc. Nieczystość miała znaczenie, ponieważ istniała święta przestrzeń do ochrony, święte przedmioty do strzeżenia i święta służba do zachowania. Świątynia tworzyła prawną granicę między tym, co pospolite, a tym, co święte, a Prawo wymagało, aby ta granica była utrzymywana.

Gdy Bóg usunął swoją obecność w odpowiedzi na niewierność Izraela, nie zniósł swojego Prawa. Usunął jurysdykcję, w której wiele praw oczyszczenia mogło być wykonywanych. Bez mieszkania nie ma prawnego „zblżenia”, które należałoby regulować, i nie ma świętej przestrzeni, którą należałoby chronić przed splugawieniem.

Prawa podstawowe i procedury ograniczające

Kapłańska 15 zawiera wiele szczegółów dotyczących domu: nieczyste posłanie, nieczyste siedzenie, obmycie oraz „nieczysty aż do wieczora”. Te szczegóły nie były niezależnymi przykazaniami, których

celem było ustanowienie trwałego stylu życia. Były procedurami ograniczającymi, których jedyną funkcją było powstrzymanie nieczystości przed dotarciem do mieszkania Boga i skażeniem tego, co święte.

Dlatego dziś te procedury nie mają znaczenia jako samodzielne „pobożne praktyki”. Odtwarzanie ich bez sanktuarium, które miały chronić, nie jest posłuszeństwem; jest symboliczną imitacją. Bóg nigdy nie upoważnił do zastępowania swojego systemu. **Nie ma czci dla Boga w udawaniu, że Jego święte mieszkanie wciąż stoi, skoro to sam Bóg je usunął.**

Regularna miesiączka

Regularna miesiączka jest wyjątkowa pośród nieczystości w Torze, ponieważ jest przewidywalna, nieunikniona i ustępuje wyłącznie z upływem czasu. Kobieta była nieczysta przez siedem dni, a wszystko, na czym leżała lub na czym siedziała, stawało się nieczyste; ci, którzy dotknęli tych przedmiotów, byli nieczyści aż do wieczora (Kapłańska 15:19-23). Jeśli mężczyzna leżał z nią w tym czasie w tym samym łóżu, on także stawał się nieczysty przez siedem dni (Kapłańska 15:24).

Ta regularna nieczystość, rozwiązywana przez czas, nie wymagała kapłana, ofiary ani ołtarza. **Jej prawny cel polegał na ograniczeniu dostępu do świętej przestrzeni.** Z tego powodu te prawa nie utrudniały codziennego życia ani nie wymagały stałej bliskości Jerozolimy. Stany czyste i nieczyste miały znaczenie, ponieważ istniało mieszkanie Boga, a dostęp do niego był regulowany przez Jego Prawo. Gdy mieszkanie zostało usunięte, te domowe przepisy czystości nie mają już prawnego zastosowania i dlatego nie mogą być dziś przestrzegane.

Ważne wyjaśnienie: zakaz współżycia z kobietą podczas miesiączki jest zupełnie innym prawem. To przykazanie nie jest procedurą oczyszczenia i nie zależy od Świątyni, jeśli chodzi o sens lub egzekwowanie (Kapłańska 18:19; 20:18). Ten zakaz seksualny jest bardzo poważny i jest odrębnym nakazem, który nadal musi być dziś zachowywany.

Nienormalne krwawienie

Krwawienie poza normalnym cyklem miesięczkowym było klasyfikowane inaczej i wymagało domknienia zależnego od Świątyni. Kobieta była nieczysta przez cały czas krwawienia, a gdy ono ustało, miała odliczyć dni, a potem przynieść ofiary do kapłana przy wejściu do sanktuarium (Kapłańska 15:25-30). To nie jest kategoria „tylko czas”. To kategoria „kapłan i ofiara”. Dlatego nie może być dziś zachowywana, ponieważ Bóg usunął system konieczny do jej dopełnienia.

Nieczystość po kontakcie ze zmarłym

Kontakt ze zmarłym wytwarzał ciężką formę nieczystości, która bezpośrednio zagrażała sanktuarium. Tora mówi tu z najwyższą powagą: nieczysty, który splugawi mieszkanie, miał zostać wykluczony, a

splugawienie było traktowane jako bezpośrednia zniewaga wobec świętej przestrzeni Boga (Liczb 19:13; 19:20). Przepisany sposób oczyszczenia zależał od narzędzi ustanowionych przez Boga i od funkcjonującej struktury sanktuarium. Bez jurysdykcji Świątyni ta kategoria nie może zostać prawnie rozwiązana zgodnie z przykazaniem.

Co się zmieniło, gdy Bóg usunął swoje mieszkanie

Bóg usunął Świątynię, ołtarz i kapłaństwo lewickie jako sąd. Wraz z tym usunięciem system czystości stracił swoją prawną przestrzeń. Nie ma świętej przestrzeni do ochrony, nie ma prawnego punktu zbliżenia do regulowania i nie ma ustanowionego kapłaństwa, które miałyby pełnić wymagane czynności tam, gdzie Prawo domaga się udziału kapłana.

Dlatego dziś nie da się praktykować przykazań oczyszczenia — nie dlatego, że Prawo się skończyło, lecz dlatego, że Bóg usunął jurysdykcję, która nadawała im moc prawną. Prawo nadal stoi. Świątyni nie ma.

Dlaczego symboliczne „oczyszczenie” jest nieposłuszeństwem

Niektórzy próbują zastąpić Boży system prywatnymi rytuałami, „duchowymi” obmyciami lub wymyślonymi domowymi inscenizacjami. Lecz Bóg nie upoważnił do substytutów. Izrael nie miał prawa improwizować nowych wersji oczyszczenia. Posłuszeństwo oznaczało czynienie dokładnie tego, co Bóg nakazał, w miejscu, które On wybrał, przez sługi, których On ustanowił.

Gdy Bóg usuwa narzędzia posłuszeństwa, wierną odpowiedzią nie jest imitacja. Wierną odpowiedzią jest uznać to, co Bóg uczynił, odrzucić wynalazki i okazać cześć przykazaniom, których obecnie nie da się wykonać.

Wniosek

Prawa oczyszczenia nigdy nie zostały zniesione. Istniały, ponieważ Bóg mieszkał pośród Izraela i regulował dostęp do swojej świętej obecności. W odpowiedzi na niewierność Izraela Bóg usunął swoje mieszkanie, Świątynię i kapłaństwo. Z powodu tego usunięcia system czystości oparty na sanktuarium nie może być dziś przestrzegany. Zachowujemy wszystko, co wciąż można zachowywać, a to, co Bóg uczynił niemożliwym, czcimy przez szacunek dla Jego działań i odmowę zastępowania Jego przykazań symbolicznymi zamiennikami.